

18 Σεπτεμβρίου 2023

Πειρασμοὶ καὶ δοκιμασίες (Γέρων Εὐστράτιος Γκολοβάνσκι)

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Θεολογία και Ζωή](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

Χωρὶς πειρασμοὺς καὶ δοκιμασίες εἶναι ἀδύνατο νὰ φτάσει ὁ ἄνθρωπος στὴν τελειότητα ἢ νὰ γνωρίσει ἀληθινὰ τὸν ἑαυτό του. Ὁ στρατιώτης δὲν ἀναδεικνύεται νικητής, ἂν δὲν ὑπάρξει ἐχθρὸς καὶ δὲν συγκρουστεῖ μαζί του. Καὶ ὁ πνευματικὸς ἀγωνιστὴς δὲν στεφανώνεται, ἂν δὲν δοκιμάσει πειρασμὸ καὶ δὲν ἀντισταθεῖ.

Ἐπιτρέπεται στὸ χριστιανὸ νὰ ζητάει ἀπὸ τὸν Θεὸ πειρασμοὺς ἢ νὰ τοὺς ἐπιδιώκει ὁ ἴδιος;

Κανένας μας δὲν πρέπει νὰ ζητάει πειρασμούς. Ἀπεναντίας, μάλιστα, ὁ ἴδιος ὁ Χριστός, παραδίνοντάς μας τὴν Κυριακὴ Προσευχή, τὸ Πάτερ ἡμῶν, μᾶς πρόσταξε νὰ παρακαλᾶμε τὸν οὐράνιο Πατέρα: «...καὶ μὴ εἰσενέγκεις ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρύσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ» (Μάτθ. 6:13). Δηλαδή: καὶ μὴ μᾶς ἀφήσεις νὰ πέσουμε σὲ πειρασμό, ἀλλὰ γλύτωσέ μας ἀπὸ τὸν πονηρό. Κι αὐτὸ, γιατί εἶναι τόση ἢ ἀνθρώπινη ἀδυναμία, πὺ ἀκόμα κι ἓνας ἄνθρωπος προχωρημένος στὴν ἀρετὴ μπορεῖ εὐκόλα νὰ λυγίσει κάτω ἀπὸ πειρασμό, ἔστω καὶ μικρό.

Ὁ ἅγιος Πέτρος ἦταν ἀπόστολος κορυφαῖος καὶ γενναφόψυχος. «Κι ἂν ὅλοι χάσουν τὴν ἐμπιστοσύνη τους σ' Ἐσένα», εἶχε πεῖ στὸν Ἰησοῦ λίγο πρὶν ἀπὸ τὴ σύλληψή Του, «ἐγὼ ποτὲ δὲν θὰ τὴ χάσω... Δὲν θὰ Σὲ ἀπαρνηθῶ, ἔστω κι ἂν χρειαστεῖ νὰ πεθάνω μαζί Σου» (Μάτθ. 26:33,35). Ἀλλὰ μετὰ τὴ σύλληψη τοῦ Κυρίου, ὅταν βρέθηκε μπροστὰ στὸν πειρασμὸ τῆς ἀρνήσεώς Του, ἔπεσε. Ἄρχισε νὰ ὀρκίζεται: «Ὁ Θεὸς νὰ μὲ τιμωρήσει, ἂν Τὸν ξέρω Αὐτὸν τὸν ἄνθρωπο!» (Μάτθ. 26:74).

Μολονότι, ὡστόσο, δὲν πρέπει νὰ ἐπιδιώκουμε τοὺς πειρασμούς, ὀφείλουμε νὰ τοὺς ἀντιμετωπίζουμε γενναφόψυχα καὶ νηφάλια, ὅταν μὲ παραχώρηση τοῦ Θεοῦ μας βρίσκουν, γιατί μὲ τὸν ἓναν ἢ τὸν ἄλλο τρόπο συμβάλλουν στὴ σωτηρία μας. Ὁ Μέγας Ἀντώνιος εἶπε: «Κανεῖς δὲν μπορεῖ νὰ μπεῖ στὴ βασιλεία τῶν οὐρανῶν,

χωρίς να δοκιμάσει πειρασμούς. Βγάλε από τη μέση τους πειρασμούς, και τότε δεν θα υπάρχει κανείς που να σώζεται».

Άλλωστε, αν λυγίσουμε και πέσουμε σε πειρασμό, θα είμαστε άδικαιολόγητοι. Γιατί κάθε πειρασμός, που παραχωρείται από τον Θεό, είναι στα ανθρώπινα μέτρα μας • δεν μπορούμε, λοιπόν, να επικαλεστούμε αδυναμία. Ο απόστολος Παύλος βεβαιώνει ξεκάθαρα: «Ο Θεός, που κρατάει τις υποσχέσεις Του, δεν θα επιτρέψει σε κανένα πειρασμό να ξεπεράσει τις δυνάμεις σας • αλλά, όταν έρθει ο πειρασμός, θα δώσει μαζί και τη διέξοδο, ώστε να μπορέσετε να τον αντέξετε (Α' Κόρ. 10:13).

Γιατί οι συμφορές βρίσκουν, τόσο τους κακούς όσο και τους καλούς ανθρώπους;

Βλέπεις, πόσο λάμπει το καθαρό χρυσάφι και πόσο ακριβά πουλιέται; Δεν είναι, όμως, έτσι έξ αρχής. Μέσα στη λάσπη είναι χωμένο και με εύτελη μέταλλα αναμειγμένο. Σ' αυτή την κατάσταση το βγάζουν οι άνθρωποι από τη γη και το κατεργάζονται, ρίχνοντάς το στη φωτιά. Εκεί, όλες οι προσμείξεις είτε καίγονται είτε αποχωρίζονται από το χρυσάφι, που μένει ολοκάθαρο και λαμπερό.

Με το άκαθαρο και ακατέργαστο χρυσάφι μοιάζει κάθε άνθρωπος, όσο καλός κι αν είναι. Στις ψυχές όλων μας υπάρχει, με τη χάρη του Θεού, κάτι καλό. Αυτό το καλό, όμως, αυτό το νοητό χρυσάφι, είναι συνήθως χωμένο μέσα στη λάσπη της αμαρτίας και αναμειγμένο με πράξεις, ρήσεις και σκέψεις όχι εύαρεστες στον Θεό. Μόνοι μας δεν μπορούμε να καθαρίσουμε τις ψυχές μας από κάθε κακό και ν' αφήσουμε σ' αυτές μόνο το χρυσάφι της καλοσύνης, της ευσέβειας και της αρετής. Ό,τι, λοιπόν, δεν μπορούμε να κάνουμε εμείς, το κάνει ο πανάγαθος και πάνσοφος Κύριος. Αυτός, σύμφωνα με τη Γραφή, είναι «σαν τη φωτιά του καμινιού,... που αναχωνεύει και καθαρίζει σαν το άσήμι και σαν το χρυσάφι» (Μάλ. 3:2-3) τις ψυχές των ανθρώπων. Τις αναχωνεύει και τις καθαρίζει από τα πάθη μέσα στο καμίνι των συμφορών, που τις διδάσκουν εμπειρικά τη μακροθυμία, την ταπείνωση, την ύποταγή στο θεϊό θέλημα, την προσφυγή στον Κύριο με την προσευχή.

Πηγή: agiazoni.gr